

[Elisabeth Bruun Olesen]

Vi mener faktisk, at ministeren her lægger op til en lappeløsning. Vi mener helt klart, at man burde gå ind med styrende afgifter her og nu i stedet for at vente, som ministeren siger, og at pengene fra disse styrende afgifter skulle bruges f.eks. til vejledning i landbruget vedrørende udviklingen og styrkelsen af økologiske metoder i landbruget.

Vi kunne også godt have tænkt os – og vi mener, at man udmærket øjeblikkelig kunne have indført dem – sprøjtefri zoner langs vandløb, mod anden mands mark, mod vandforsyningsanlæg samt mod levende hegn. Men vi er medforslagsstillere til den dagsorden, der er foreslået, fordi den peger i den rigtige retning, fordi den pålægger ministeren at handle. Den er som sagt lidt skrabet efter vores smag. Vi synes faktisk, det er længe at vente indtil 1. januar 1987 med at få en handlingsplan med konkrete lovinitiativer i gang, men vi synes samtidig, at det er meget vigtigt at få fjernet den øvre grænse for afgifter på bekæmpelsesmidler, og derfor er vi medforslagsstillere.

Jeg vil til sidst sige, at det, der er vigtigt, er, at man får en udvikling og en styrkelse af økologiske metoder i landbruget, og det vil sige, at det samtidig er nødvendigt at forske i udviklingen af mere resistente planter, således at sprøjtningen kan undgås.

Steffensen (KrF):

Jeg føler, at der er grund til at takke ministeren for besvarelsen i dag og for redegørelsen, som vi har fået og i øvrigt drøfter. Der er i og for sig ikke uenighed om, hvad det er, man skal have gjort, men der er åbenbart uenighed om tempoet, man skal gøre det i. Det er helt klart, at brugen af bekæmpelsesmidler er voldsomt stort, og det er foruroligende, at det er steget, som tilfældet er. Det kan man ikke komme uden om, og det må i sig selv mane til eftertanke, at det er tilfældet.

En af de væsentligste årsager til det stigende forbrug af bekæmpelsesmidler er jo den ændring i brugen fra behovsprøjtning til plansprøjtning, der er sket i den periode, hvor der er tale om, at stigningen har været så voldsom, og det er i sig selv et problem, som man i hvert fald straks må tage fat på.

Det er af væsentlig miljøinteresse at få nedsat forbruget af alle disse miljøskadelige

bekæmpelsesmidler, og derfor bør man også som påpeget i ministerens redegørelse sætte ind med en omfattende orientering om stoffernes virkemåde og farlighed for miljøet. Der bør ændres i forbrugsmønstret, således at kun et konstatet behov for bekæmpelse kan give anledning til anvendelse af bekæmpelsesmidler. Plansprøjtninger bør i princippet undgås. Det lader sig udmærket praktisere ved, at man bruger den ekspertise, der allerede findes hos landbrugets konsulentservice, og samtidig skal oplysning og uddannelse af brugerne af disse gifte intensivere.

Miljøet skal sikres bedst muligt, det er alle jo også enige om, og det er også det, der er lagt op til i ministerens forslag om bekæmpelsesfrie zoner langs vandløb, søer, levende hegn og offentlige veje.

For at sikre en så korrekt anvendelse af midlerne som muligt må der stilles skærpede krav til mærkningen af stofferne, ligesom det må kræves, at erhvervsmæssige brugere – jeg tænker her eksempelvis på maskinstationerne – kun anvender uddannet personel til dette arbejde. Stoffer, som er særlig farlige og kræver brug af særligt beskyttelsesudstyr, bør kun anvendes i særlige tilfælde, hvor ikke andre metoder er mulige, og da kun af uddannet personel.

Den væsentlige indsats for at begrænse brugen af bekæmpelsesmidler er efter vores opfattelse grundig oplysning, som når ud til alle brugere, samt en forbedret uddannelse i anvendelsesteknik og også i behovsbestemmelse. Forskning, uddannelse og oplysning må styrkes, sådan som der også er lagt op til i ministerens redegørelse, og derfor er det også rimeligt at anvende en del af det beløb, som afgifterne indbringer, til dette område. Men samtidig må vi ikke glemme, at de områder, landbrug og gartneri, som er afhængige af bekæmpelsesmidlers brug, også skal have en forsvarlig måde at leve på, og derfor mener vi, at det, som ministeren har lagt op til i sin redegørelse, bør vi se at få ført ud i praksis, også i praktiske lovforslag. Det vil efter vores opfattelse være den bedste løsning.

Dohrmann (FP):

I de senere år er der da heldigvis sket den udvikling, at vi vel nok alle sammen er blevet langt, langt mere miljøbevidste, end vi